

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ССС - 6991 / 19	19 -05- 2020

ДО ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
-НА ВАШ РЕГ. № 4533/13.05.2020г.

ОТГОВОРИ

на Пламен Николов Николов –
-кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител –
окръжен прокурор“ на Окръжна прокуратура – гр. Добрич

на въпроси, зададени на основание чл. 50, ал.1 от
Наредбата за конкурсите на магистрати и за избор на административни
ръководители в органите на съдебната власт,
от Българския институт за правни инициативи /БИПИ/

По общите въпроси към тримата кандидати:

1.Въпрос: Необходимо ли е, според Вас, да се въведе обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на прокурорите и следователите в ОП – Добрич?

Отговор:

Във въпроса би трябвало да бъдат включени и съдебните служители – те са ежедневно с нас.

Стресовите фактори в нашата работа условно могат да бъдат разделени на две групи:

В първата са тези, които са свързани пряко с изпълнение на служебните ни задължения и са свързани с действията ни извън структурата, в която работим. В работата на прокурорите и следователите в цял свят стреса е ежедневие, той е част от професията ни и това би трябвало да е ясно на всеки, който иска да избере някоя от тези професии за житейска реализация. Няма как да не посещават местопроизшествия, а там се вижда какво ли не, работиш с всякакви хора. Ако не се види на място или не погледнеш човека в очите, не винаги след това могат да се правят правилни изводи. Административният ръководител на ОП-Добрич, а и на която и да е прокуратура, не може да въздейства върху

„количеството“ на този стрес – той зависи от броя и вида на престъпленията, които се случват в съответната област.

Втората група стресови фактори са тези, които не са свързани пряко с изпълнение на служебните ни задължения. Основно тези фактори са свързани с отношенията вътре в структурата, в която се работи – за прокурорите – в ОП – Добрич, а за следователите – в Окръжния следствен отдел. Въпреки че организационно сме обединени, на практика контактите между прокурори и следователи са инцидентни, а не ежедневни – работим в различни сгради. Това означава, че не е стресов фактор за прокурорите и следователите отношенията между тях. Остават вътрешните отношения – в ОП и в отдела. Според мен тези отношения зависят най-вече от личностните особености на всеки един от съответната група - хората се раждат с равни права, но с различни възможности и с различни характери. Ако в някоя от групите има поне един, който да е вечно недоволен, за всяко нещо да има собствено мнение и да изразява несъгласие, ей-така – за авторитет, няма как да се постигне задоволителна степен на хармония в отношенията и да се намали стреса.

Административният ръководител на ОП - Добрич, а и на която и да е прокуратура, може да въздейства върху „количеството“ на този стрес, като установява кои са стресовите фактори от тази група и положи усилия да ги намали или премахне. Например: Някой организационен въпрос не е добре решен и се получават спорове относно задълженията на прокурорите, на следователите или на служителите. Става ясно, че този зле решен организационен въпрос е генератор на конфликти, а конфликтите увеличават стреса. Административният ръководител, който си е на мястото, веднага ще помисли как да се реши организационния въпрос, за да не бъде той повече генератор на конфликти и след като вземе решение, ще го реализира. Може да се дадат и други примери: Различни условия на труд и на работното място между служителите на една и съща длъжност, различна натовареност на прокурорите поради различна тежест на надзорите, за които отговарят и др.

Според мен обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на прокурорите, следователите и служителите в ОП – Добрич няма как по друг начин да се направи, освен чрез изясняване на източниците на стресовите фактори и търсене на начини за отстраняването им там, където е възможно. Нерешените битови проблеми също са стресов фактор, а в тази насока положих много усилия през първия си мандат.

2.Въпрос: Нужно ли е продължаващото (текущо по смисъла на чл. 249, ал.1, т.3 от ЗСВ) обучение на магистрати да стане задължително? По какви теми, според Вас, следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурорите и следователите от ОП – Добрич?

Отговор: От посочената от БИПИ правна норма (чл.249, ал.1 от ЗСВ) се вижда, че в този закон е предвидено да се провежда задължително обучение само в случаите по т.1 - първоначално обучение на кандидатите за младши съдия, младши прокурор и младши следовател и по т.2 - при първоначално назначаване в органите на съдебната власт. Към момента не е предвидена задължителност на поддържането и повишаването на квалификацията на съдиите, прокурорите и следователите от преподаватели в Националният институт на правосъдието (чл.249, ал.1, т.3 от ЗСВ).

Според мен това законодателно решение е правилно и не е необходима такава задължителност на обучението, тъй като всички знаем, че „насила хубост не става“. Според мен всеки магистрат има възможност сам да прецени какво му трябва в практиката. Ако съвестно и самостоятелно се четат относимата правна теория и съдебна практика при решаването на всеки конкретен казус, то повишаването на квалификацията ще е налице. В правно – информационните програми и на информационния сайт на ПРБ има толкова много информация, че я смятам за достатъчна за ефективно самообучение.

Най – удачна според мен е електронната форма на обучение, предвидена в чл. 249, ал.1, т.4 от ЗСВ. По моето виждане предимствата ѝ са безспорни и са следните:

-рязко се намаляват разходите за обучение – отпада нуждата да се финансират пътувания и нощувки и на лекторите, и на обучаемите;

-не се губи време в пътувания (това особено остро се усеща от прокурорите, следователите и служителите от Добричка област);

-можеш да прочетеш съответните материали когато е удобно или има нужда, а не когато е планирано обучението– всеки от нас, който е участвал в семинари, знае, че темите са едни, а на бюрото те чакат съвсем други казуси;

-когато разполагаш с документите, съставени във връзка с обучението – лекции, тестове, задачи и др., можеш много лесно и бързо да

ги намериш къде са на компютъра - понякога на обучителните семинари дават на участващите материали само на хартиен носител и т.н.

В концепцията си съм посочил и как съм подобрил достъпа до материалите от семинарите, в които участва всеки прокурор или следовател от ОП – Добрич - след завръщането си от обучение той е длъжен да предостави всички материали от семинара на някой от системните администратори, те ги сканират и поставят в папка, до която достъп имат всички магистрати от ОП - Добрич. Това го правим от няколко години, като организацията я създадох с моя заповед.

Относно темите, по които следва да се развива и обогатява професионалната компетентност на прокурорите и следователите от ОП – Добрич: Няма такава обща рецепта - всеки от прокурорите и следователите по една или друга причина има различна квалификация по една или друга тема от правото и има различна нужда от допълнителна квалификация. Според мен, обаче, най – голяма нужда имаме от обучение за разкриване и доказване на т.н. „компютърни престъпления“, които все повече се увеличават – използване на чужда електронна поща, компютърни измами, „изнесени“ (виртуални) IP – адреси, които се използват за престъпна дейност и т.н. В това отношение имаме недостатъчно използван резерв – това са системните администратори, каквито има назначени във всяка окръжна прокуратура. Със своите знания и при допълнително обучение, напр. в отдела „Компютърни престъпления“ към ГД „БОП“, те биха били много полезни на прокурорите и следователите при работата им по този вид престъпления и то на място, без загуба на време.

3.Въпрос: Смятате ли, че прокуратурата трябва да си сътрудничи с неправителствени организации? Ако отговорът Ви е „да“, в рамките на какви инициативи и по какви теми може да се осъществява подобно сътрудничество?

Отговор: Да, смятам че може и трябва прокуратурата трябва да си сътрудничи с неправителствени организации, но в рамките на необходимото за работата ни. В тази връзка ще дам конкретни примери за такова сътрудничество, което съм осъществявал през първия си мандат като административен ръководител:

В Добричка област има няколко защитени местности и зони, за които би трябвало да се грижи държавата чрез Регионалната инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) в гр. Варна – „Дуранкулашко езеро“;

„Шабленско езеро“, Националният археологически резерват „Яйлата“, Защитената зона „Калиакра“ и др. На практика, обаче, РИОСВ - Варна не осъществява в достатъчна степен функциите си по отношение на защитата на тези обекти и за нарушения на режимите в тях и за евентуално извършени престъпления по чл. 278в и сл. от НК основно сме били уведомявани от член на някоя от неправителствените организации, които имат за предмет на дейност опазване на нашата природа. През първия мандат като административен ръководител не съм оставил без незабавна проверка нито един такъв сигнал с ясното съзнание, че така се защитават интересите на държавата ни. Като конкретни примери бих могъл да дам отношенията на ОП - Добрич с неправителствената организация „Българско дружество за защита на птиците“, като имам директен контакт с един от отговорниците по проект в това дружество – г-н Михаил Илиев, както и с други природозащитни сдружения, сформирани на национално и на местно ниво /има ги посочени в Информационния портал на неправителствените организации в България/.

4.Въпрос: Смятате ли, че административните ръководители трябва да преминават специализирано обучение с оглед специфичните правила, които са разписани за тях в Раздел III на Кодекса за етично поведение на българските магистрати /КЕПБМ/?

Отговор: Според мен не е необходимо административните ръководители да преминават такова специализирано обучение. Аргументите ми са следните:

Правилата, описани в чл. 8, т. 1 - 6 от този Кодекс са пределно ясни и не се нуждаят от специални разяснения. Те са прости практически правила, които са задължителни за административните ръководители и е напълно достатъчно да ги знаят и да ги спазват. Ако един административен ръководител реши да не спазва някое от тези правила, участието му в такова специализирано обучение няма да промени нищо. По – скоро е нужно да се помисли кой, как и кога да осъществява ефективен контрол върху административните ръководители дали спазват коментираните правила, как да се констатират нарушенията на тези правила и как да се санкционират. Според мен сегашната уредба на този въпрос не е много удачна: В Раздел V „Гаранции за спазването на въведените с този кодекс етични правила за поведение“ на КЕПБМ е посочено, че Комисията по професионална етика към Висшия съдебен съвет и комисиите за

професионална етика към органите на съдебната власт осъществяват пряк и непосредствен контрол по прилагането и спазването на Етичния кодекс. На практика, обаче, членовете на комисиите за професионална етика към органите на съдебната власт са прокурори и следователи, които са подчинени на съответния административен ръководител и не осъществяват ефективно непосредствения контрол по спазването на правилата в КЕПБМ от своя ръководител по напълно разбираеми причини. До Комисията по професионална етика към Висшия съдебен съвет, която осъществява прекия контрол по спазването на тези правила, такива сигнали на практика не се подават.

5. Въпрос: Резултатите от изследването: „Нагласи на магистратите към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, проведено по поръчка на БИПИ през 2019г. показват, че 54,5 % от прокурорите и 67% от съдиите подкрепят промяната на чл. 126, ал.2 от КРБ: „Главният прокурор осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори“, по отношение на функциите на главния прокурор. Вие виждате ли необходимост и перспектива от такава промяна? Кой, според Вас, би могъл да извършва независимо разследване срещу главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС?

Отговор: В обществото ни въпросът се повдигна след като станаха ясни препоръките на Венецианската комисия за създаване на работещ механизъм за разследване на главния прокурор. На 05.11.2019г., на сайта на БИПИ - bili-bg.org, беше поместена статия, озаглавена „Мнозинството от магистратите искат промени в Конституцията“. В нея беше посочено, че през лятото на 2019г. агенцията за маркетингови и социологически проучвания и анализи "Глобал Метрикс", по поръчка на БИПИ, била провела изследване на тема: "Нагласи на магистратите към създаване на механизъм за търсене на дисциплинарна и наказателна отговорност на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС." Според статията, изследването било обхванало 612 магистрати от цялата страна. След това статията беше поместена и в други сайтове /напр. dnevnik.bg/.

Научил съм се да не вярвам на никакви статии от подобен род, особено когато става въпрос за „социологическо изследване“, което било направено по поръчка на някоя организация, тъй като обикновено се

поръчват и резултатите. В конкретния случай е факт, че от посочените 612 магистрати нито един не е от прокуратурите със седалище в Област Добрич, т.е. нас никой за нищо не ни е питал в тази връзка. Друг е въпроса, че в математиката има точни правила кога една извадка от определена общност е „представителна“, т.е. кога не е необходимо да се взема предвид мнението на всички в определена общност и как да се сформира извадката. В конкретния случай не е изпълнено дори условието за минимален брой изследвани, като се има предвид общия брой на магистратите в България, както и тяхното териториално и функционално разпределение. Няма как 612 изследвани магистрати да са „мнозинството“, както пише в статията. Всеки математик ще каже, че това не може да е вярно, тъй като броят на магистратите в България е публичен.

Това, което би имало значение за мен, е решението на Конституционния съд /КС/ по конституционно дело № 15/2019г., образувано по искане на Министерския съвет. С определение от 28.01.2020г. по това дело КС допусна за разглеждане по същество искането за даване на задължително тълкуване на чл. 126, ал. 2 от КРБ със следния въпрос: „В надзора за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори, осъществявани от главния прокурор по чл. 126, ал. 2 от Конституцията, включват ли се случаите, когато прокурор извършва проверки, разследвания и други процесуални действия по сигнали срещу главния прокурор предвид общоприетия правен принцип „никой не може да съди себе си“ като елемент на правовата държава?“

Не виждам необходимост и перспектива от такава промяна, защото познавам в достатъчна степен историята на прокуратурата в България. От нея се вижда, че от създаването ѝ след освобождението, до сега, нито един главен прокурор на държавата не е извършил каквото и да било деяние, което да налага независимо разследване срещу него, въпреки превратностите на времето. Това важи и за председателите на върховните съдилища. След като десетилетия не е имало такъв случай, не е ясно кое налага подобни действия. Убеден съм в едно – ако има допуснато нарушение на закона от който и да било главен прокурор или председател на върховен съд и това стане известно на обществото, той сам би си подал оставката. След като тя бъде приета от Пленума на Висшия съдебен съвет, въпросът кой би могъл да извършва независимо разследване отпада – ще може всеки прокурор съобразно правилата за родовата и местната подсъдност, описани в НПК.

Ако все пак се стигне до решаване на въпроса кой би могъл да извършва независимо разследване срещу главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, то мнението ми е следното: Такъв случай и да се появи в бъдеще, той ще бъде инцидентен и не е оправдано дори и по чисто икономически причини, да се създават още „щатни“ места в и без това много натоварената с администрация държава.

Практически много по – важен, според мен, е въпроса кога, кой и при какви условия би могъл да поиска от Пленума на Висшия съдебен съвет предсрочно прекратяване на мандата на главния прокурор, председателя на ВКС и председателя на ВАС, поради наличие на условия за търсене на наказателна отговорност от някой от тях. И в сега действащата редакция на ЗСВ – в чл. 30, ал.2, т.6 - е посочено, че Пленумът на ВСС има правомощието да прави предложение до президента на Р. България за назначаване и освобождаване на председателя на ВКС, председателя на ВАС и на главния прокурор.

Ако не бъде прекратен мандата на който и да било от тримата преди да започне „независимото“ разследване, както и да приключи то, винаги ще има съмнение в неговата „независимост“. От формулировката на въпроса на БИПИ излиза, че всички разследвания, които се извършват в момента, са „зависими“. За повече от 20 години като прокурор нямам случай, в който някой по – висшестоящ от мен прокурор дори да се е опитвал да ми нарежда как да приключа което и да било дело, по което аз съм наблюдаващ прокурор. За този период се смениха трима главни прокурори, сега встъпи в длъжност четвъртия.

6.Въпрос: Какви, според Вас, биха били предизвикателствата пред бъдещия административен ръководител на ОП – Добрич, с оглед края на извънредното положение в страната и промените, настъпили в следствие на него?

Отговор: Не смятам, че пред бъдещия административен ръководител на ОП – Добрич, с оглед края на извънредното положение в страната и промените, настъпили в следствие на него, ще се появят някакви особени, извънредни предизвикателства, свързани с прилагането на обнародвания в ДВ, бр.28/24.03.2020г., Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г. и за преодоляване на последиците /в сила от 13.03.2020г./.

Още в началото на действието на посочения закон в системата на прокуратурата бяха предприети организационни мерки относно работата ни по делата, образувани или започнати за престъпления, характерни за извънредното положение. Те бяха въведени с §3 от Преходните и заключителни разпоредби на посочения закон и се отнасят за две промени:

-в чл. 225 от НК, към който беше създадена нова алинея – 6-та - продажба на стока на цена над определената или преди да е определена или утвърдена по установения ред или получи за услуга възнаграждение, по-голямо от законно допустимото при обявено извънредно положение по чл. 84, т. 12 от КРБ и

-в чл. 326, ал. 2 от НК, където беше увеличена санкцията за предаване по радио, телефон или по друг начин неверни повиквания или заблуждаващи знаци за помощ, злополука или тревога и от това са настъпили значителни вредни последици.

От ръководството на ПРБ в бърз порядък бяха разработени ясни методики на разследванията при извършване на такива престъпления с които сме запознати.

Указания за работата ни бяха дадени и във връзка с организацията на приема на граждани с цел спазване на всички противоепидемични мерки. Вече натрупахме достатъчно опит за работа в такива условия и за бъдещия административен ръководител на ОП – Добрич основното предизвикателство е да следи стриктно да се спазват посочените правила.

В особени ситуации, когато във връзка с епидемичната обстановка се изискват и медицински познания, мога да разчитам на компетентните съвети на сегашния директор на Районната здравна инспекция в гр. Добрич, която познавам от много години.

По конкретните въпроси към мен:

1.Въпрос: Предвид изложеното от Вас във връзка с продължителността на разследванията по досъдебните производства, на страница 11 от Вашата концепция, смятате ли, че двумесечния срок за приключване на досъдебните производства е кратък? Средно колко експертизи са нужни за обхвата на едно разследване по досъдебно производство в ОП - Добрич и има ли инструменти окръжната прокуратура да съдейства за решаването на проблемите с вещите лица?

Отговор: Срокът за разследване по досъдебните производства е такъв, какъвто е определен от законодателя в чл. 234, ал.1 от НК – 2 месеца. За някои от разследванията той е по - голям от необходимия и те приключват преди изтичането му, за други се оказва недостатъчен по различни причини и е предвиден ред за удължаването му. Не смятам, че определения в чл. 234, ал.1 от НК срок за разследване е кратък.

В ОП - Добрич не сме правили статистически изследвания по колко експертизи средно са нужни за обхвата на едно разследване по досъдебно производство, ръководено от прокурор в ОП – Добрич. При необходимост може да представим такива данни само по отношение на досъдебните производства, действията по които са били извършвани от следовател от Окръжния следствен отдел при ОП - Добрич, тъй като ОП – Добрич плаща от бюджета си разноските по изготвянето на всяка експертиза по такова дело. За досъдебните производства, действията по които са били извършвани от разследващ полицай, данните биха могли да бъдат предоставени от ОДМВР - Добрич. За пълнота ще посоча, че всяко дело, което е с предмет на разследване престъпление по чл. 354а от НК (свързаните с наркотици), трябва да се назначи физико – химическа експертиза – полевите тестове, които се ползват от полицията, не се признават от съдилищата, а и с тях не може да се установяват проценти на активно вещество и точния вид на наркотика, а само групата, към която условно е причислен. Разследването по всяко досъдебно производство с предмет престъпление по транспорта, също налага назначаване поне на две експертизи – съдебно – медицинска и автотехническа. Давам за пример тези два вида престъпления, защото, за съжаление, те са често срещани. Почти няма досъдебно производство с предмет на разследване престъпление против финансовата, данъчната или осигурителната системи, по което да няма нужда от назначаване на съдебно – счетоводна експертиза. Необходимостта от назначаване на тези експертизи не произлиза от недостатъчни знания на прокурорите или следователите от ОП - Добрич, а от нуждата от специални знания в определена сфера.

Дали има инструменти окръжната прокуратура да съдейства за решаването на проблемите с вещите лица: Да, има. През първия ми мандат като административен ръководител успях временно да разреша такъв проблем: Поканих на среща в кабинета на окръжния прокурор представители на вещите лица от Област Добрич (основно тези, с които работим най – често – съдебния лекар, автоексперти и икономисти, които

изготвят съдебно – счетоводни експертизи), ръководството на ОДМВР - Добрич (вкл. и главния счетоводител на дирекцията) и ръководството на ОП - Добрич. За срещата беше изготвен протокол, който изпратих на ръководството на МВР. Известен период след това се намериха пари в това министерство поне за частично плащане на натрупаните към вещите лица задължения. Имаше известни опити от страна на ръководството на ОДМВР - Добрич временно, до намирането на пари, да ме мотивират да възложат извършването на действията по разследването по досъдебните производства, които чакаха експертизи, на следователи от Окръжния следствен отдел при ОП - Добрич. В мое писмо до директора на ОДМВР - Добрич подробно се аргументирах защо липсата на средства в бюджета на дирекцията не може да е основание за окръжния прокурор да осъществи правомощията си по чл. 194, ал.1, т.4 от НПК.

2.Въпрос: На страница 13 от Вашата концепция се солидаризирате с оценката на ръководството на МВР относно дейността на ОДМВР – Добрич и в частност с изразеното там негативно мнение за работата на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ към него. В какво, според Вас, се състои негативното въздействие на работата на полицията върху тази на прокуратурата? Какви действия бихте предприели, за да се справите с проблема?

Отговор: С този проблем съм запознат още преди да встъпя в длъжност като административен ръководител на ОП - Добрич през 2014г. и от тогава се опитвам да намеря решение. Причините за това положение ги знам: През първия ми мандат, т.е. за 5 години, се смениха четирима директори на ОДМВР – Добрич, трима заместник – директори и толкова началници на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“. Текуществото на служители в дирекцията е изключително голямо, но най-силно се усеща при разследващите полицаи и при оперативните работници от сектор „Противодействие на икономическата престъпност“. Когато срещна бивш служител от ОДМВР – Добрич и го попитам за причините за напускането на МВР, получавам едни и същи отговори: безкрайни промени в ЗМВР, които водят до професионална и социална несигурност; ниско заплащане и почти никакво такова при положен извънреден труд; липса или недостатъчност на материално осигуряване и на нормални битови условия на труд; излишна и никому ненужна бумажина в системата на МВР, която ги принуждава да пишат по бюрата си планове и отчети

вместо да са там, където трябва – сред хората, на улицата и т.н. На годишните анализи на ОДМВР - Добрич ежегодно посочвах проблемите в сектора в присъствието на представител на ръководството на МВР. Предлагам им дори да ги заведе в някое от полицейските управления от състава на дирекцията на полицията в окръг Констанца, Румъния, за да видят с какви условия разполагат румънските полицаи.

Въздействието на работата на полицията – негативно или позитивно - върху тази на прокуратурата е пряко: В чл. 6, ал.1 от ЗМВР са описани 9 основни дейности на това министерство, като първите 3 от тях са оперативно-издирвателна, охранителна и разследване на престъпления. В чл. 8, ал.3 от ЗМВР е посочено, че оперативно - издирвателната дейност има за цел превенция и разкриване на престъпления, заплахи за националната сигурност и нарушения на обществения ред, както и издирване на лица, които се укриват от привличане към наказателна отговорност. Пределно ясно е, че ако полицията не осъществява пълноценно тези дейности, разкриваемостта на престъпленията ще е ниска и прокурорът няма кого да предаде на съд за извършване на престъпление от общ характер.

Част от този въпрос е какви действия бих предприел, за да се справя с проблема, ако бъда избран за административен ръководител. Такива действия предприех още в началото на първия ми мандат, като никога не забравях, че ОДМВР - Добрич е част от министерство, а то е в изпълнителната власт, която е друга и независима от съдебната, в която е прокуратурата. До края на мандата си не съм спирал да работя по този въпрос. Мотивирах колегите си прокурори и следователи да помагат със съвети на служителите от сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ и най - вече – да пишат подробни указания в постановленията си, с които им възлагат проверки. Провеждах срещи с поредното ръководство на дирекцията, в които участваше и поредния началник на този сектор, с цел да изясним проблемите, които стоят пред тях и начините им за решаване. Няма да спра да работя в тази насока, ако бъда избран за административен ръководител, тъй като смятам че е много важна в работата ни.

Пламен Николов